

Publicerad 2010-04-11 21:41 av AnnieO

Jag är en parkbänk..

Parkbänken

Snön smälter å sakta blir det vår

Det är samma rutiner varje år

Sätt dig min vän på min trygga rygg av trä

Sätt dig under eken ty där är det lä

Jag saknar dig bortom vinterns kristaller

Men du kommer tillbaks när ekbladet faller

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AnnieO med Poeter.se id #33050 innehar upphovsrätten